

СПОРТ-ИСТОРИЈСКО МАЧЕВАЊЕ

Хибрид (спој) историјског и спортског мачевања тј. историјско мачевање дизајнирано и прилагођено спортско-такмичарском надметању. Крајем 20-тог века, због zasiћености олимпијским спортским мачевањем које је у великој мери од мачевалачког добило атлетски карактер (брзина, снага, издржљивост и ефикасност су заменили технику и вештину мачевања), постаје изнова популарно **историјско мачевање**.

Но, због савременог духа времена којим доминира *компетивизам* тај повратак историјском мачевању није представљао повратак ИЗВОРНОЈ и захтевнијој форми аутентичне бојеве вештине већ лакшој и једноставнијој форми средства за забавно спортско-такмичарско надметање.

Реч је, дакле, о новој врсти спортског мачевања само са другом врстом мачева и заштитне опреме. Спорт-историјско мачевање стога не треба (као што се то обично чини) бркати са историјским мачевањем пошто је историјско мачевање бојева а не спортско-такмичарска вештина (историјске школе мачевања као што су Мароцова, Агрипина, Мајерова, Хатонова итд. нису биле намењене спорту већ убијању!).

У спорт-историјском мачевању се користе спорт-историјски мачеви (личе на праве мачеве али су затупљени) квази-борбеном техником која личи на праву али је модификована бојева и прилагођена такмичарској атрактивности и правилима која осигуравају безбедност у надметању. Та техника мачевања се највећим делом подударара са техником **ТРАНЗИЦИОНОГ** мачевања тј. квазибојевог-квасиспортског мачевања са краја 18. века.

У спорт-историјском мачевању се организују спортска такмичења по узору на такмичења из спортског мачевања: бележе се поени, бодују погоци, врши контрола опреме, времена борбе, борбу суде судије, проглашавају победници, додељују медаље, пехари...

У **спорт-историјском мачевању** се користи заштитна опрема која омогућава потпуну сигурност у извођењу и најризичнијих акција, а које се иначе без те опреме и тупих мачева никад (изузев у неукости или лудилу) не би изводиле у правом бојевом мачевању. Из тог разлога мачеваоци у савременом спорт-историјском мачевању нпр. рапир у борби користе слободно и слично спортском флорету, полазе у директан напад, истовремени напад, „убацују“ бодове у смртоносни напад противника итд. Другим речима бојево-дерегулисано, а што је заправо **спортско мачевање** (уз то још и лоше) само извођено са историјским мачевима. Ова врста мачевања, дакле, само *личи на бојево* (класично и историјско) мачевање и није нешто ново у вештини мачевања већ повратак

(регресија) на форму *транзиционог* (квазиспортског-квазибојевог) мачевања краја 18. века, само у костимима од нових материјала и савременом опремом.

Сцена са „бохурт“ турнира и такмичења у спорт-историјском мачевању, двадесетих година година 21. века

Постоји једна подврста спорт-историјског мачевања - *“бохурт”*. Реч је спорт-историјском мачевању уз коришћење мачевалачке опреме средњег века - изворно врста средњовековног турнирског мачевања у коме оклопљени мачеваоци изводе куртоазну симулацију борбе. Борба се изводила затупљеним или вежбовним мачевима, по одређеним правилима (учесници се гушају, лупају по оклопима и штитовима, ударају по главама и ногама док неко не клекне са једном, обе ноге или не падне). У овој варварској игри циљ је био победити противника или противничку групу борбом у неартикулисаном метежу.

Осим мачева коришћене су и секире, буздовани, батине и сл. Данас се ова врста *квазимачевања* уз честе повреде, упражњава и као део туристичко-фестивалских и циркуско-вашарских програма.

Школа мачевања „Свети Ђорђе“
Александар Станковић
<http://www.macevanje.org>

